

Ο Λαϊκός Παράγοντας στο Πολιτικό Προσκήνιο

Άρθρο του **Δημήτρη Δεσύλλα**

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια κρίσιμη πολιτική μάχη για τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα.

Ο προεκλογικός ανασχηματισμός της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛΛ. Η άγρια και ανούσια κόντρα Τσίπρα - Μητσοτάκη στην TV, για τα «πρωτεία» του καλύτερου διαχειριστή, με στόχο το λαό παθητικό θεατή - καταναλωτή - φίλαθλο - ψηφοφόρο.

Η αυριανή ομιλία του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ, με «τιμώμενη χώρα» τις ΗΠΑ και το ρόλο της στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση των Βαλκανίων. Οι επικείμενες σοβαρές εκλογικές μάχες, Ευρωεκλογές, Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές, Βουλευτικές εκλογές (το πιθανότερο να γίνουν όλες μαζί).

Όλα αυτά απαιτούν από το λαϊκό παράγοντα να βγει τολμηρά στο πολιτικό προσκήνιο. Απαιτούν από το εργατολαϊκό κίνημα και την ανατρεπτική Αριστερά να βάλουν τη δική τους «σφραγίδα» στις πυκνές πολιτικές εξελίξεις. Για να γίνει όμως αυτό χρειάζονται ορισμένες καθοριστικές προϋποθέσεις.

Συγκεκριμένα:

Πρώτο: Βαθύτερη πολιτική εκτίμηση του Κυβερνητικού ανασχηματισμού. Δεν πρόκειται απλά για αμφίπλευρη εκλογική διεύρυνση του ΣΥΡΙΖΑ, εσωκομματική τακτοποίηση, πλήρη ΠΑΣΟΚοποίηση, ανασχηματισμό της ήττας, ανακύκλωση πολιτικών σκουπιδιών ή για τις σεξιστικές βρωμίες που γράφτηκαν ακόμα και από γυναίκες για γυναίκες υπουργούς!

Πρόκειται για κάτι βαθύτερο: Για μόνιμη και συνολική, πιο δεξιά μετατόπιση του ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση, κόμμα, πολιτική. Κυρίως δεξιά πολιτική διαρκείας. Για συμβολή του στη

συγκρότηση νέου και ισχυρού διπολικού συστήματος αστικής διαχείρισης και εναλλαγής:

Νεοσυντηρητική, νεοκεϋνσιανική σοσιαλδημοκρατία με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ - νεοφιλελεύθερη ακροδεξιά με κορμό τη ΝΔ, με τους απαραίτητους δορυφόρους και μαϊντανούς. Το σχήμα Κεντροαριστερός ΣΥΡΙΖΑ - Κεντροδεξιά ΝΔ είναι ανεπαρκές. Πρόκειται επομένως για συνολικότερη αντιδραστική αναμόρφωση ολόκληρου του πολιτικού συστήματος. Που θα φέρει, αν δεν ανατραπεί, νέα βάσανα για το λαό και τη νεολαία.

Δεύτερο: Συγκεκριμένη αποκάλυψη του ταξικού χαρακτήρα των μέτρων που θα εξαγγείλει στη Θεσσαλονίκη ο πρωθυπουργός. Πρόκειται απλώς για «ψίχουλα», για «νέα μοιρασιά της φτώχειας», ή για κάτι βαθύτερο; Η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τους βιομήχανους και τα νέα κίνητρα για επενδύσεις τι σημαίνουν;

Το νέο τσεκούρι στις συντάξεις ύψους 8 δισεκ. Ευρώ για την τετραετία 2019 - 2022 (έστω κι αν αναβληθεί μέχρι τις εκλογές) και η **μείωση του λαϊκού αφορολόγητου από 8.600 σε 5.600 ευρώ** ύψους 20 δισεκ. Ευρώ για την τετραετία 2020 - 2023 τι σηματοδοτούν; **Τα ψηφισμένα στη βουλή, θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα 3,96%** του ΑΕΠ για το 2019, **4,15%** για το 2020, **4,53%** για το 2021, και **5,19% για το 2022 (!)** από την πλάτη τίνος και με ποιόν τρόπο θα βγουν;

Τρίτο: Ποια αντιπολίτευση απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ; Επιφανειακή ή βαθύτερη; Δεξιά, ακροδεξιά ή κυρίως αριστεροδεξιά όπως κάνουν όλα τα κόμματα (δυστυχώς και το ΚΚΕ και η ΛΑΕ); Με τη ΝΔ και τον Μητσοτάκη να βρίσκονται στο **απυρόβλητο** και να απολαμβάνουν μιας **ιδιόμορφης πολιτικής «ασυλίας»**. Η αντιπολίτευση στο ΣΥΡΙΖΑ οφείλει να γίνεται από θέση αρχών, από εργατικές και λαϊκές θέσεις, με δύο λόγια να είναι **αριστερή - ανατρεπτική**. Διαφορετικά ενισχύει εκλογικά τον Μητσοτάκη και την ακροδεξιά πολιτική του και οδηγεί σε περιθωριοποίηση όλη την Αριστερά. Πολλές φορές έχει κανείς την αίσθηση ότι τις ανακοινώσεις όλων των κομμάτων που είναι εκπληκτικά όμοιες, τις γράφει το ίδιο χέρι, μήπως ο Τ. Θεοδωρικάκος;

Τέταρτο: Τι σημαίνει αριστερή - ανατρεπτική αντιπολίτευση απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ; Σημαίνει άμεση εργατική - λαϊκή αντεπίθεση με ενωτικούς νικηφόρους αγώνες για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ - Κεφαλαίου.

-Για την κατάργηση όλων των μνημονίων μακράς διάρκειας (με σταθμούς το 2023 και το 2060) καθώς και της συνεχιζόμενης ενισχυμένης ευρωκηδεμονίας.

-Για την άμεση κατάργηση των 714 ψηφισμένων μνημονιακών εφαρμοστικών νόμων που διατηρούνται σήμερα ολοζώντανοι (ρατσιστικός υποκατώτατος μισθός για τη νεολαία, πλειστηριασμοί, ΕΝΦΙΑ, νέες περικοπές συντάξεων και λαϊκού αφορολόγητου κ.α.).

-Για την επιστροφή όλων των κλεμμένων εισοδημάτων και δικαιωμάτων, για πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.

-Για μόνιμη – σταθερή – πλήρη – ασφαλισμένη εργασία.

-Για τη διαγραφή του ληστρικού και χιλιοπληρωμένου χρέους.

-Για έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

-Για το άνοιγμα του δρόμου στην επαναστατική ανατροπή και τη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική, με βάση τις υλικές δυνατότητες της εποχής.

Πέμπτο: Ποια στάση απέναντι στην ΕΕ και στις πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις στην Ευρώπη; Κρίσιμο ζήτημα και διαχωριστική γραμμή. Όχι μόνο για τις Ευρωεκλογές, αλλά και για τις Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές (πχ. Κλεισθένης, σχέσεις τοπικού κράτους – ΕΕ κ.α.), για τις Βουλευτικές εκλογές. Κυρίως για το εργατικό – λαϊκό κίνημα, την αποτελεσματικότητα και την προοπτική του.

Σήμερα στην ΕΕ από τη μία δυναμώνει ραγδαία και απειλητικά το **ακροδεξιό «ευρωσκεπτικιστικό» – αντιμεταναστευτικό – ρατσιστικό – φασιστικό μέτωπο** των Σαλβίνι – Όρμπαν – Λεπέν – AfD. Από την άλλη συγκροτήθηκε στη Γερμανία, με πρωτοβουλία της **Σάρας Βάγκενκνεχτ (Die Linke)** το μέτωπο – κίνημα «**Ξεσηκωθείτε**» ή «**Σήκω**», με συμμετοχή Σοσιαλδημοκρατών – Πρασίνων – Die Linke και με κυβερνητική προοπτική. **Μέτωπο φιλοΕΕ**, με μοναδικό στόχο, όπως δηλώνει, τον περιορισμό του φασιστικού AfD. Ενδιάμεσα συγκροτούνται τα επιθετικά **φιλοΕΕ μέτωπα της βαθύτερης ολοκλήρωσης της ΕΕ** (Μακρόν – Τσίπρας κ.α.) ή της διόρθωσής της για να γίνει τάχα «**πιο ισότιμη και πιο δίκαιη**» (ΜΕΡΑ – Γ. Βαρουφάκης κ.α.).

Στις συνθήκες αυτές γίνεται κραυγαλέα η απουσία αλλά και κατεπείγουσα η ανάγκη για τη συγκρότηση **αντικαπιταλιστικού – αντικυβερνητικού – διεθνιστικού, αντιΕΕ μετώπου**. Για την αποδέσμευση (έξοδο) από την ΕΕ από τη σκοπιά των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων και με διεθνιστική προοπτική, όπως προτείνει και παλεύει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

07/09/2018

Δημήτρης Δεσύλλας

Μέλος του Π.Σ.Ο. της ΑΝΤΑΡΣΥΑ